FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS

Zwettl, Ende 12. Jh. Seite 160r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

deret. non ignorans qua custodiente
et glificante do ubum hoc. ipe pari
custodiretur. ⁊ particeps existeret
gle iuxta q illic dictum est. hnt eu
emolumentum. societatis sue. Prevalu
erat quispiam contra unu. sz duo
restiterunt ei. Yu nagz tunc erat dd.
qn accidat ut surgeret de stratu suo
post midiem et usa uxore alti. incidet
in concupiscentia ei. Ynus erat.
qua asolita meditatoe ubi di animu
eius seresserat. ⁊ obji pualuit cont
eum ille qui p nathan pegnus dic.
scilicet diabolus acumitate et regno
di alienus. Sz restiterunt ei duo.
de quib iam dictum est alter abal
tero. qua subleuat est dauid ubi di
subsidio. ut psister in multiplici gra
pha ut iam dictum est. et rex patri
Et ipe p q talit archa.
locuta fuerat sapientia salomon
rex eidem filii dauid. multo gra
uius certi. Multo namqz grauiusse
helus ydolatrie quam adulterii facu
sine homicidii. A mauit mulieres ali
enigenas multas. et ita pillas depraua
tum est cor ei. ut deos alienos sequeret.
et colebat astarthen dm sydonioz. et
chamos dm moabitarū. et moloch de
um ammonitarū. Quid g dicem. nō
ne modo supra dicto simul erant duo.
Aspicenti est et negari nō potest qn
fuisser cum illo serimo dni. quin de
pectore et ore eius tanq de templo
suo sese manifestauit dictis et factis.
Quomodo g ita cecidit tanquam so
l esset. et subleuante non haberet.
Ad het in quam. Erant q duo. sz nō
erat ill quieta dormicio ut dormi
rent pariter. ⁊ fouerent mutuo. Qda
ali intr erat et intr strepebat semp in
quiet et infest. scilicet amor psentis
seli. qui longe dissentit a ubo dei. Il
le in angulo domatis abscondit nō
paciebat ut illi duo bn essent simlt.
et quieta dormitione fouerent simlt.
Illu tale scilicet seli amorem ibi fami
liare fuisse. et in cordis ei mansioe
diu mansisse illud satis in nuit q ira
t dns supausione salomonis talit
dixit ei. Quia habuisti hoc apud
te satis in dicat non repentinam
temptatioem supuenisse sz morbo
inueterato uiciosam ei intentioem
eius fuisse. Qd ⁊ in eo satis adutī po
test. q cum in initio magna dignō
ne apparens dns dixisset illi. pete
q iuis ut dem t. ex tantas oblata g
cia posset eruitare gle celestis una
peticioe adipisci. q suma beatitudo
est. ille temporali gia delectat. et ap
hominem uolens hri glosus. leue
seu medioe bonum petiu. dabis in
quiens suo tuo cordo cile. ut iudica
re possit pplm tuum. et discerne int
bonum et malu. Et q bonu erat q
petiuit. et meli q si perissent dies mul
tos aut diuicias. aut animas inimi
coz suoz. Sz eum non dixit sic dix
erat pater eius dauid. unam petii
a dno. h. r. n. m. in. d. d. o. d. u. mec.
Videlicet qua non erat cor eius pfec
tum cu cu dno deo suo sicut septua
testat. sic cor dauid patris ei.
Cum g ul in usto cecidit ubum
di et q ppositerat ds potuit au
ti. Non utiq immo pala iusti
cie pelarius optinet septua sic de
timinante. Verumtn in quit dns in
diebz tuis non facia pp dauid patm

aut tale q d q bonu q est s. erle ⁊ infimu
et hoc magis placuit dno q sic petiuit q m si
perisset q ppiam animi